Nr 14 Warszawa, dnia 22 kwietnia 1949 r.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

83. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1949 r.

o zmianie zarządzenia Ministra Skarbu w sprawie sporządzenia inwentarza i bilansu otwarcia likwidacji niektórych instytucyj kredytu długoterminowego.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucyj kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1949 r. w sprawie sporządzenia inwentarza i bilansu otwarcia likwidacji niektórych instytucyj kredytu długoterminowego (Dz. Urz. Min. Sk. z 1949 r. Nr 7, poz. 36) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 5 ust. I pkt 7 lit. b) i c) otrzymują następujące brzmienie:

„b) rzeczoznawca miejscowej lub najbliższej placówki Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) rzeczoznawca wyznaczony przez Komisarza Rządowego".

2) w § 5 ust. I pkt 8 lit. b) i c) otrzymują następujące brzmienie:

„b) rzeczoznawca miejscowej lub najbliższej placówki Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) rzeczoznawca wyznaczony przez Komisarza Rządowego".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

84. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1949 r.

o zmianie zarządzenia Ministra Skarbu w sprawie sporządzenia inwentarza i bilansu otwarcia likwidacji przedsiębiorstw bankowych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) zarządzam, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1949 r. w sprawie sporządzenai inwentarza i bilansu otwarcia likwidacji przedsiębiorstw bankowych (Dz. Urz. Min. Sk. z 1949 r. Nr 7. poz. 35) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 5 ust. I. pkt 7 lit. a), b) i c) otrzymują następujące brzmienie:

„a) likwidator lub jego pełnomocnik — jako przewodniczący,

b) rzeczoznawca miejscowej lub najbliższej placówki Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) rzeczoznawca wyznaczony przez Naczelnego Likwidatora".

2) w § 5 ust. I. pkt 8 lit. a), b) i c) otrzymują następujące brzmienie:

„a) likwidator lub jego pełnomocnik — jako przewodniczący,

b) rzeczoznawca miejscowej lub najbliższej placówki Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) rzeczoznawca wyznaczony przez Naczelnego Likwidatora".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

85. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1949 r.

o przekazaniu majątku poniemieckiego i opuszczonego niektórych instytucji kredytowych w zarząd zabezpieczający urzędom likwidacyjnym i Komunalnym Kasom Oszczędności.

I.

Z dniem 1 maja 1949 r. uchyla się zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 25. X. 1945 r. Nr D. II. 50220/8648/45 o przejęciu przez Ministerstwo Skarbu zarządu majątkiem b. niemieckich i opuszczonych instytucji kredytowych i w związku z tym staje się również nieaktualne zarządzenie Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 18 maja 1946 r. L. dz. 4001/V/46 o przekazaniu Ministerstwu Skarbu majątku b. niemieckich i opuszczonych instytucji kredytowych — w odniesieniu do tych obiektów majątkowych, które nie stanowią przedsiębiorstw bankowych w ścisłym tego słowa znaczeniu.

II.

W związku z tym:

1) Ministerstwo Skarbu zatrzymuje i będzie nadal wykonywać za pośrednictwem zarządców okręgowych zarząd majątkiem następujących b. niemieckich instytucji kredytowych:

L. p.	Nazwa instytucji kredytowej	Miejsce położenia instytucji kredytowej	Siedziba Zarządcy Okr.	
			Dotychczasowa	Od 1. V. 49 r.
1	Volksbank G. m. b. H.	Bytom, ul. Janty 21	Bytom	Katowice
2	Dresdner Bank	Chorzów, Wolności 29	Chorzów	Katowice
3	Deutsche Volksbank	Chorzów, Wolności 27a	Chorzów	Katowice
4	Volksbank	Dzierżoniów, Stalina 2	Dzierżoniów	Dzierżoniów
5	Volksbank	Niemcza, Rynek	Dzierżoniów	Dzierżoniów
6	Deutsche Bank	Dzierżonjów, Rynek 60	Dzierżoniów	Dzierżoniów
7	Danziger Privat	Gdańsk, Długa 32/34 i	Gdańsk	Gdańsk
	Actien — Bank	Wrzeszcz, Grunwaldzka 80	Gdańsk	Gdańsk
8	Dresdner Bank	Gdańsk, Długi Targ 12/13	Gdańsk	Gdańsk
9	Deutsche Bank	Gdańsk, Długi Targ 19	Gdańsk	Gdańsk
10	Danziger Hipoteken Bank	Sopot, Żymierskiego 27	Gdańsk	Gdańsk
11	Commerz u. Privat Bank	Gdańsk, Długi Rynek 14	Gdańsk	Gdańsk
12	Ha Ce Ge, Spółdz. Kred.	Gdańsk	Gdańsk	Gdańsk
13	Bank der Deutsche Westp. Landschaft	Gdańsk, Kredytowa 2	Gdańsk	Gdańsk
14	Raiffeisenbank Danziger	Gdańsk, Bojowców 7/8	Gdańsk	Gdańsk
15	Volksbank	Jelenia Góra, Polskich Męczenników 4	Jelenia Góra	Jelenia Góra
16	Dresdner Bank	Jelenia Góra, pl. Bieruta 4	Jelenia Góra	Jelenia Góra
17	Eichborn u. Co	Jelenia Góra, Wolności 19	Jelenia Góra	Jelenia Góra
18	Dresdner Bank	Katowice, Warszawska 2	Katowice	Katowice
19	Deutsche Bank	Katowice, Warszawska 12	Katowice	Katowice
20	Volksbank	Leszno, Słowiańska 39	Leszno	Leszno
21	Genossenschaftsbank	Smigiel, Mickiewicza 5 pow. kościański	Leszno	Leszno

L. p.	Nazwa instytucji kredytowej	Miejsce położenia instytucji kredytowej	Siedziba Zarządcy Okr. Dotychczasowa	Siedziba Zarządcy Okr. Od 1. V. 49 r.
22	Vestbank	Wolsztyn, 5 Stycznia 28	Leszno	Leszno
23	Spar u. Darlehnskasse	Brenno, pow. leszczyński	Leszno	Leszno
24	Spar u. Darlehnskasse	Jezierzyce Kościelne	Leszno	Leszno
25	Volksbank	Krotoszyn	Ostrów Wlkp.	Ostrów Wlkp.
26	Volksbank	Ostrów	Ostrów Wlkp.	Ostrów Wlkp.
27	Spar u. Darlehnskasse	Trębaczów, pow. Kępno	Ostrów Wlkp.	Ostrów Wlkp.
28	Spar u. Darlehnskasse	Odolanów, pow. Ostrów	Ostrów Wlkp.	Ostrów Wlkp.
29	Raiffenkasse	Czarnylas	Ostrów Wlkp.	Ostrów Wlkp.
30	Spar u. Darlehnskasse	Kobylagóra, pow. Kępno	Ostrów Wlkp.	Ostrów Wlkp.
31	Landesgenossenschaftsbank	Poznań, Armii Czerw. 12	Poznań	Poznań
32	Danziger Privat—Akt Bank	Poznań, Pocztowa 10	Poznań	Poznań
33	Landesbank u. Girozentrale	Poznań, 27 Grudnia 8	Poznań	Poznań
34	Eichborn u. Co	Kamienna Góra, 3 Maja 37	Wałbrzych	Jelenia Góra
35	Deutsche Bank u. Depositenkasse	Kamienna Góra, 3 Maja 37	Wałbrzych	Jelenia Góra

2) poleca się zarządcom okręgowym nie przekazany dotychczas majątek b. niemieckich:
a) „Kreissparkasse",
b) „Stadtsparkasse",
c) „Kreis u. Stadtsparkasse"
przekazać właściwym terenowo komunalnym kasom oszczędności, a mianowicie: wymienione pod pkt a)—powiatowym KKO., pod b) — miejskim KKO. i pod c) — KKO. Związku Międzykomunalnego.

W przypadku, gdyby na danym terenie nie było odpowiedniej polskiej KKO. do przyjęcia majątku b. niemieckiej „Sparkasse", majątek ten należy przekazać w zarząd zabezpieczający właściwemu okręgowemu urzędowi likwidacyjnemu;

3) poleca się zarządcom okręgowym przekazać właściwym okręgowym urzędom likwidacyjnym wszystkie (poza wyszczególnionymi w pkt 1) i 2) zdanie 1-sze) znajdujące się w ich ewidencji poniemieckie i opuszczone majątki należące do instytucji kredytowych, jako podlegające przepisom dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) z późniejszymi zmianami.

Majątek poszczególnych instytucji kredytowych przekażą:

L. p.	Zarządcy okręgowi w:	Okręgowym Urzędom Likwidacyjnym w:
1	Bydgoszczy, Chojnicach, Grudziądzu i Toruniu	Bydgoszczy
2	Gdańsku i Tczewie	Gdańsku
3	Gorzowie, Świebodzinie i Zielonej Górze	Gorzowie
4	Bielsku, Chorzowie, Cieszynie i Katowicach	Katowicach
5	Łodzi	Łodzi
6	Kętrzynie, Olsztynie i Ełku	Olsztynie
7	Gnieźnie, Lesznie Wlkp., Ostrowie Wlkp. i Poznaniu	Poznaniu
8	Gryficach, Koszalinie, Wałczu, Słupsku. Starogardzie, Szczecinie, Szczecinku i Świnoujściu	Szczecinie
9	Bytomiu, Gliwicach, Kluczborku, Nysie, Opolu, Raciborzu i Zabrzu	Opolu
10	Brzegu, Dzierżoniowie, Jeleniej Górze, Kłodzku, Legnicy, Lubaniu, Świdnicy, Wałbrzychu, Wrocławiu i Żarach	Wrocławiu
11	N. B. P. w Lublinie	Warszawie

4) Zarząd nad majątkiem instytucji kredytowych wymienionych w ust. II pkt 1 niniejszego zarządzenia będą wykonywać zarządcy okręgowi w 7-miu miejscowościach: Dzierżoniowie, Gdańsku, Jeleniej Górze, Katowicach, Lesznie, Ostrowie Wlkp. i Poznaniu. Zarządcy okręgowi w wymienionych miejscowościach za wykonywane przez nich funkcje będą w dalszym ciągu pobierać wynagrodzenie określone w zarządzeniu Ministerstwa Skarbu z dn. 12 lipca 1948 r. Nr D. VIII. 3048/4/48.

Od dnia 1 maja 1949 r. znosi się funkcję zarządców okręgowych mienia b. niemieckich i opuszczonych instytucji kredytowych: w Bielsku, Brzegu, Bydgoszczy, Bytomiu, Chojnicach, Chorzowie, Cieszynie, Elblągu, Ełku, Gliwicach, Gnieźnie, Gorzowie, Grudziądzu, Gryficach, Kętrzynie, Kluczborku, Kłodzku, Koszalinie, Legnicy, Lubaniu, Łodzi, Nysie, Olsztynie, Opolu, Raciborzu, Słupsku, Stargardzie, Szczecinie, Szczecinku, Świebodzinie, Świdnicy, Świnoujściu, Tczewie, Toruniu, Wałbrzychu, Wałczu, Wrocławiu, Zabrzu, Zielonej Górze i Żarach.

III.

Przekazanie majątku instytucji kredytowych, o których mowa w ust. II (pkt 2 i 3) zarządcy okręgowi dokonają protokólarnie w nieprzekraczalnym terminie do końca miesiąca kwietnia 1949 r.

Zarządcy okręgowi, przekażą równocześnie wszelkie dokumenty i akta odnoszące się do przekazywanego majątku (umowy dzierżawy lub najmu, polisy ubezpieczeniowe, wykazy, korespondencję, wszelkie księgi i sprawozdania).

Protokół zdawczo-odbiorczy wraz z załącznikami obejmującymi wykaz majątku oraz spis akt i ksiąg należy sporządzić w 3-ch egzemplarzach wg wzorów podanych w załącznikach A, B i C do niniejszego zarządzenia z przeznaczeniem pierwszego egzemplarza dla zarządcy okręgowego drugiego — dla Ministerstwa Skarbu, a trzeciego — dla przejmującego majątek.

IV.

Zarządcy okręgowi o których mowa w ust. II pkt 3 ust. ostatni niniejszego zarządzenia, zamkną prowadzone przez siebie księgi rachunkowe z dniem 30 kwietnia 1949 r., a pozostałe ewentualnie saldo kasowe w dniu zamknięcia wniosą na rachunek żyrowy Ministerstwa Skarbu w N.B.P. — Warszawa—Praga. Przed dniem zamknięcia ksiąg rachunkowych zarządcy okręgowi pokryją wszystkie wydatki z posiadanych u siebie sum, względnie z r-ku przejściowego zaliczek w N.B.P. i prześlą w terminie do dnia 10 maja 1949 r. Ministerstwu Skarbu egzemplarze protokółów zdawczo-odbiorczych przeznaczone dla Ministerstwa Skarbu oraz ostatnie sprawozdanie kasowe obejmujące operacje kasowe za miesiąc kwiecień br.

V.

1) Okręgowe urzędy likwidacyjne do przejęcia majątku (ust. II pkt 2 infine i 3) mogą upoważnić właściwe rejonowe urzędy likwidacyjne.

2) Urzędy likwidacyjne w odniesieniu do majątków instytucji kredytowych przejętych od zarządców okręgowych będą stosowały przepisy dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich i inne przepisy w zakresie likwidacji, a w szczególności na obszarze Ziem Odzyskanych i b. W. Miasta Gdańska — przepisy dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazaniu przez Państwo mienia nierolniczego (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389), a na pozostałym obszarze — przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związkom samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75).

3) Zarząd zabezpieczający majątkiem po b. niemieckich „Sparkasse" objęty w myśl ustępu II pkt 3 zdanie ostatnie niniejszego zarządzenia — do czasu dalszych zarządzeń Ministerstwa Skarbu — urzędy likwidacyjne będą wykonywały w trybie przewidzianym w art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 8. III. 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich w brzmieniu ustawy z dnia 18. XI. 1948 r. o zmianie organizacji i zakresie działania urzędów likwidacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 454).

4) O ujawnieniu po dniu 1 maja 1949 r. majątku poniemieckiego lub opuszczonego należącego do instytucji

kredytowej okręgowe urzędy likwidacyjne obowiązane są zawiadamiać Ministerstwo Skarbu (Departament VIII), przy czym do zawiadomienia powinien być dołączony inwentarz ujawnionego majątku ze wskazaniem nazwy instytucji kredytowej, rodzaju majątku i jego stanu (stopień zniszczenia w procentach) oraz miejsce położenia majątku, przy czym zawiadomienie powinno zawierać informacje, czy i jakie zachowały się dokumenty (akta i księgi) po instytucji kredytowej, a także gdzie zostały przechowane. Na podstawie powyższych zawiadomień Ministerstwo Skarbu dokona kwalifikacji ujawnionego majątku i w zależności od wyników tej kwalifikacji wyda stosowne zarządzenie.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Wzór A.

P R O T O K Ó Ł

zdawczo-odbiorczy sporządzony dnia . . . . 1949 r. pomiędzy Zarządcą Okręgowym mieniem b. niemieckich i opuszczonych instytucji kredytowych w . . . .
. . . .
(imię i nazwisko)

jako przekazującym, a Okręgowym—Rejonowym Urzędem Likwidacyjnym — Komunalną Kasą oszczędności w . . . . działającym(ą) przez . . . .
. . . .
(imię i nazwisko, tytuł służ.)
jako przejmującym.

Na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia . . . . 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr . . . . poz. . . . .) wyżej wymieniony Zarządca Okręgowy w . . . . przekazuje Okręgowemu — Rejonowemu Urzędowi Likwidacyjnemu — Komunalnej Kasie Oszczędności w . . . . . . majątek instytucji kredytowych według załączonego wykazu (załącznik Nr 1) oraz księgi, akta i korespondencję według załączonego spisu (zał. Nr 2), które to załączniki stanowią integralną część niniejszego protokółu zdawczo-odbiorczego.

Protokół zdawczo-odbiorczy zostaje sporządzony w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje Ministerstwo Skarbu, drugi—przekazujący i trzeci—przejmujący.

Podpis przekazującego Podpis przejmującego

Wzór B.

Załącznik Nr 1 do protokółu zdawczo-odbiorczego z dnia . . . . 1949 r. w sprawie przejęcia majątku instytucji kredytowych:

W y k a z m a j ą t k u

poniemieckiego i opuszczonego instytucji kredytowych, znajdującego się w zarządzie Zarządcy Okręgowego, położonego na obszarze działalności Oddziału N. B. P. w . . . ., a przekazanego O. U. L. - R. U. L. - K.K.O. w . . . .

L. p.	Nazwa instytucji kredytowej i jej adres	Charakter prawny majątku a) poniem. b) opuszcz.	Rodzaj przekazanego majątku: nieruchomości: dokładne położenie (adres)	oznaczenie rodzaju majątku a) budynek b) plac c) ogród	przybliżona wartość z 1939 roku	stopień zniszczenia (%)	ruchomości: charakter a) urządzenie biurowe b) urządzenie domowe	przybliżona wartość z 1939 roku	Nazwa instytucji lub imię i nazwisko dzierżawcy lub użytkownika

Podpis przekazującego . . . ., dnia . . . . 1949 r. Podpis przejmującego

Wzór C.

Załącznik Nr 2 do protokółu zdawczo-odbiorczego z dnia . . . . 1949 r. w sprawie przejęcia majątku instytucji kredytowych.

S p i s a k t i k s i ą g

Zarządcy Okręgowego w . . . .
przekazanych O.U.L. - R.U.L. - K.K.O. w . . . .

L. p.	Rodzaj aktu lub księgi (tytuł aktu, nazwisko i imię lub nazwa oraz adres wnoszącego pismo-tytuł księgi)	Data aktu	Nr aktu	Przedmiot aktu lub księgi	Uwagi

. . . ., dnia . . . . 1949 r.
Podpis przekazującego Pdpis przejmującego

86. Okólnik z dnia 11 kwietnia 1949 r.
w sprawie jednokrotnego podatku obrotowego od obrotów placówek zaopatrzenia osiąganych z tytułu dostaw surowców i materiałów, dokonywanych na rzecz przedsiębiorstw i zakładów przemysłów podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Na skutek przeprowadzanych obecnie zmian w strukturze organizacyjnej przemysłów, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu, placówki zaopatrzenia w postaci central zaopatrzenia, biur zaopatrzenia itp., objęte dotychczas centralnymi zarządami poszczególnych przemysłów, zostają wyłączane z ram organizacyjnych centralnych zarządów i przechodzą pod bezpośredni nadzór Ministerstwa Przemysłu i Handlu (wzgl. nowych resortów, które obejmują funkcje powyższego Ministerstwa). Zmiany te mają charakter formalny. Placówki zaopatrzenia kontynuują nadal dotychczasową swą działalność, tj. działalność, polegającą na zaopatrywaniu właściwych dla nich branżowo przemysłów w surowce i materiały.

Zgodnie z przepisami § 4 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze jednokrotnego podatku obrotowego od sprzedaży towarów przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 102, poz. 479), obroty placówek zaopatrzenia, objętych centralnymi zarządami poszczególnych przemysłów, osiągnięte z tytułu dostawy surowców i materiałów na rzecz przedsiębiorstw i zakładów wymienionych przemysłów, są objęte jednokrotnym podatkiem obrotowym i nie podlegają oddzielnemu opodatkowaniu podatkiem obrotowym. W wyniku natomiast zmian organizacyjnych, o których wyżej mowa, obroty placówek zaopatrzenia nie podpadają pod przepisy § 4 wspomnianego zarządzenia z dnia 29 grudnia 1948 r.

Ministerstwo Skarbu, biorąc pod uwagę, że stan faktyczny w zakresie działalności placówek zaopatrzenia nie uległ w istocie żadnym zmianom, a zmiany struktury organizacyjnej tych placówek mają charakter formalny, poleca traktować obroty, osiągane przez będące w mowie placówki zaopatrzenia z tytułu dostaw surowców i materiałów dokonywanych na rzecz właściwych im branżowo przemysłów, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu, jako obroty, objęte w myśl zarządzenia z dnia 29 grudnia 1948 r. jednokrotnym podatkiem obrotowym.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr Leon Kurowski
(Znak Min. Sk. D. V. 6277/3/49).

87. Okólnik z dnia 15 kwietnia 1949 r.
w sprawie interpretacji § 18 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń.

Wobec wysuniętych wątpliwości co do interpretacji przepisu § 18 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98) — w części dotyczącej zwolnienia od podatku od wynagrodzeń nagród wypłacanych pracownikom **„z właściwych części i paragrafów budżetu Państwa lub związków samorządu terytorialnego"** — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przez właściwe części i paragrafy budżetu Państwa lub związków samorządu terytorialnego należy rozumieć nie tylko części i paragrafy noszące nazwę „nagrody" (§ 2b budżetu Państwa), lecz i te części i paragrafy, które są zatytułowane inaczej, a z których w myśl zasad prawa budżetowego można wypłacać nagrody np. §§ 4, 5, 21 (Cz. 11. Dz. 6 rozdział 2, wydatki związane ze specjalnymi premiami za wymiar i pobór podatku gruntowego). Wypłacane z tych części i paragrafów kwoty mogą być uznane za nagrody pod warunkiem jednak, aby z decyzji władzy zlecającej wypłatę, — wynikało w sposób niewątpliwy, że wypłata nastąpiła z tytułu nagrody.

W myśl jednak wyraźnego przepisu § 18 ust. 1 pkt 6 zdanie drugie rozporządzenia nie podlegają jednak zwolnieniu sumy wypłacane **choćby pod nazwą nagród:** z tytułu honorariów za prace zlecone nie wchodzące w zakres normalnych obowiązków służbowych danego pracownika (§ 13a budżetu Państwa), za udział w komisjach (§ 13b budżetu Państwa) w związku ze szkoleniem prac. (§ 14 budżetu Państwa) oraz jako koszty nadzoru (§ 16 budżetu Państwa).

Podsekretarz Stanu
(Znak Min. Sk. D. V. 5523/4/49). **Prof dr Leon Kurowski**

88. Uchwała Generalna Komisji Dewizowej Nr 23/II z dnia 31 marca 1949 r.
w sprawie przywozu do kraju złota

I. Zezwala się generalnie — aż do odwołania—osobom, wjeżdżającym do Polski na podstawie polskich paszportów zagranicznych, wystawionych przez uprawnione do tego władze w kraju oraz repatriantom, powracającym do Polski przy pośrednictwie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego— na przywóz z zagranicy złota:

a) w monetach, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i nie mający nigdzie obiegu ustawowego,
b) w sztabach,
c) w postaci odlewów.
d) przedmiotów nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu,
e) w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci jeśli wartość w wożonego złota, określona zgodnie z załączoną tabelą, nie przekracza równowartości zł 100.000.— na jedną przyjeżdżającą do Polski osobę.

Przywóz złota w wartości, przekraczającej zł 100.000.— na jedną osobę, jest dopuszczalny pod warunkiem zgłoszenia i zarejestrowania całości wwożonego złota w granicznym urzędzie celnym, który zgłoszenie to winien podać do wiadomości Komisji Dewizowej.

W zgłoszeniu należy oznaczyć rodzaj i wartość złota, nazwisko i imię oraz adres w kraju osoby, przywożącej złoto.

II. Przywóz do Polski złota w postaci wyrobów, gotowych do użytku i platyny we wszelkiej postaci nie jest ograniczony przepisami dewizowymi.

III. Osoby, nie wymienione w punkcie I niniejszej Uchwały **winny zgłaszać** w granicznym urzędzie celnym, zgodnie z § 1 pkt c) Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 68/47, poz. 426) przywożone złoto i platynę we wszelkiej postaci. niezależnie od ich wartości — celem otrzymania **imiennych** zaświadczeń, o których mowa w wyżej wskazanym rozporządzeniu.

Jednocześnie unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 23/I z dnia 3 maja 1948 r. *).

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki **Ed. Wierzchoń**

*) Ogłoszona w Dz. Urz. Min. Sk. z 1948 r. Nr 56, poz. 230.

Załącznik do Uchwały Komisji Dewizowej Nr 23/II.

TABELA MONET ZŁOTYCH
Obliczono przy stawce przeliczeniowej: 1 gram czystego złota (1000 próby) = zł 450.1100

Nazwa monet	Sztuka à	Próba	Waga brutto w gramach	Najniższa dopuszczalna waga w gr.	Stawka przelicz. zł
Szylingi ang.	10	916 2/3	3,994	3.974	1.648,—
Funty ang	1	„	7,988	7,948	3.296,—
Dol. amerykańskie	1	900	1,672	1,664	677,—
„ „	2,5	„	4,1795	4,1586	1.693,—
„ „	5	„	8,359	8,317	3.386,—
„ „	10	„	16,718	16,635	6.772,—
„ „	20	„	33,436	33,269	13.545,—
Ruble rosyjskie *)	5	„	4,301	4,2798	1.742,—
„ „	7,5	„	6,451	6,4192	2.614,—
„ „	10	„	8,602	8,5596	3.485,—
„ „	15	„	12,903	12,8394	5.227,—
Unia łacińska **)	10	„	3,226	3,210	1.307,—
„ „	20	„	6,452	6,419	2.613,—
„ „	40	„	12,904	12,839	5.227,—
„ „	50	„	16,129	16,048	6.534,—
„ „	100	„	32,258	32,096	13.068,—
Marki niemieckie	10	„	3,9825	3,973	1.613,—
„ „	20	„	7,96495	7,945	3.227,—
Korony austriackie	10	„	3,3875	3,3706	1.372,—
„ „	20	„	6 775	6,7412	2.745,—
Korony skandynawskie	5	„	2,240	2,229	907,—
„ „	10	„	4,480	4,459	1.815,—
„ „	20	„	8,961	8,916	3.630,—
Szylingi austriackie	25	„	5,8811	5,8517	2.382,—
„ „	100	„	23,5245	23,4069	9.530,—
Dukaty austr.-węg.	1	986 1/9	3,491	3,473	1.549,—
„ „	4	„	13,964	13,892	6.197,—
Dukaty holend.	1	983	3,494	3,477	1.546,—
Floreny holend.	5	900	3,360	3,344	1.361,—
„ „	10	„	6,720	6,687	2.722,—

*) 5 rubli przed reformą monet. hr. Witte z podobizną Aleksandra lub z napisem 1 zołotnik 39 dolej należy przyjmować jako 7,5 rubli. 10 rubli D-tto i z napisem 2 zołotnika 78 dolej — jako 15 rubli.

**) Franki szwajcarskie, francuskie i belgijskie.

UWAGA: Przy obliczaniu wartości monet nie objętych wykazem oraz złota nieprzerobionego we wszelkiej postaci należy przyjąć jako podstawę wagę ich 900 próby i przemnożyć przez stawkę przeliczeniową 1 gr czystego złota (1000 próby) = zł 450, 1100.

89. Uchwała Generalna Komisji Dewizowej Nr 22/II z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie przywozu do kraju pieniędzy zagranicznych

Na podstawie § 2 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 4/46, poz, 43) w sprawie zakazu sprowadzania z zagranicy zagranicznych i krajowych pieniędzy papierowych — Komisja Dewizowa zezwala — aż do odwołania — na przywóz z zagranicy osobom, wjeżdżającym do Polski na podstawie polskich paszportów zagranicznych, wydanych przez uprawnione do tego władze w kraju oraz repatriantom, powracającym do Polski przy pośrednictwie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego — zagranicznych pieniędzy papierowych do wysokości kwoty dol. am. 1.000.— lub jej równowartości, określonej według cen kupna banknotów, płaconych przez Narodowy Bank Polski w dniu przyjazdu danej osoby—na jedną przyjeżdżającą do Polski osobę.

Wszystkie inne osoby winny — zgodnie z Instrukcją Ministra Skarbu z dnia 29 lipca 1946 r. (Monitor Polski Nr 132/46, poz. 245) — deklarować granicznym urzędom celnym przywożone przez nie pieniądze i walory oraz otrzymywać odpowiednie zaświadczenia, przewidziane w wyżej wskazanej Instrukcji.

Jednocześnie unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 22/I z dnia 3 maja 1948 r. *).

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

*) Ogłoszona w Dz. Urz. Min. Sk. z 1948 r. Nr 56, poz. 229.

---

90. Okólnik Komisji Dewizowej Nr 4/I z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie wykładni przepisów dekretu dewizowego o cudzoziemcach.

Wobec nasuwających się w praktyce wątpliwości przy wykładni przepisów ust. (3) i (4) art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi w brzmieniu obowiązującym, określających pojęcie cudzoziemca, Komisja Dewizowa wyjaśnia, co następuje:

1) W ruchu repatriacyjnym, tj. ruchu obywateli polskich, powracających niejednokrotnie po wieloletniej nieobecności, wywołanej działaniami wojennymi, należy odróżnić dwie grupy obywateli polskich, a mianowicie:

a) obywateli, którzy powracają przy pośrednictwie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego, oraz

b) obywateli, przyjeżdżających do kraju indywidualnie.

Obywateli polskich, wymienionych wyżej w pkt a), należy uważać z chwilą przyjazdu do Polski za osoby, zamieszkałe w kraju i zaniechać stosowania do nich ograniczeń, odnoszących się do cudzoziemców w rozumieniu przepisów dewizowych. Osoby te bowiem przy wyjeździe do kraju oświadczyły w sposób wyraźny przed polskimi władzami repatriacyjnymi, swą wolę stałego osiedlenia się w kraju, wobec czego sam fakt powrotu ich na teren Polski należy uznać za realizację woli osiedlenia się na stałe.

Obywateli polskich natomiast, wymienionych wyżej w pkt b) należy traktować jako cudzoziemców w rozumieniu przepisów dewizowych. Obywatele tacy będą wyłączeni z pod działania ograniczeń dewizowych dla cudzoziemców po upływie 6 (sześciu) miesięcy od chwili przekroczenia granicy.

2) Obywatel polski, posiadający dwa miejsca zamieszkania: w kraju i jednocześnie zagranicą, uważany będzie zawsze za cudzoziemca, choćby na terenie Polski przejawił działalność zarobkową.

3) Obywatele państw obcych, przebywający w Polsce na zasadzie zezwolenia organów Milicji Obywatelskiej, winni być uważani za osoby zamieszkałe w kraju w rozumieniu art. 1 (ust. 4) Dekretu Prez. R. P. z dnia 26 kwietnia 1936 r., o ile mają w Polsce źródło utrzymania i zamieszkują w kraju przynajmniej przez okres 6 (sześciu) miesięcy od chwili przekroczenia granicy.

4) Funkcjonariusze polskich urzędów dyplomatycznych i konsularnych powinni być traktowani na równi z cudzoziemcami w rozumieniu przepisów dewizowych.

W przypadkach wątpliwych, nieobjętych powyższymi wyjaśnieniami należy zawsze zwracać się do Komisji Dewizowej.

Objaśnienie znaków:

ÓrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

Jednocześnie uchyla się okólnik Komisji Dewizowej Nr 4 z dnia 5 kwietnia 1948 r.*) oraz uzupełnienie tegoż okólnika z dnia 10 września 1948 r.**).

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

*) Ogłoszony w Dz. Urz. Min. Sk. z 1948 r. Nr 45, poz. 174.
**) Ogłoszony w Dz. Urz. Min. Sk. z 1948 r. Nr 87, poz. 377.

91. Okólnik Komisji Dewizowej Nr 7 z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie pieniędzy zagranicznych sprowadzanych do kraju pocztą.

Nawiązując do Uchwały Generalnej Komisji Dewizowej Nr 25/I z dn. 3.V.1948 r.,*) w sprawie zezwolenia na sprowadzanie z zagranicy do kraju zagranicznych pieniędzy papierowych w przesyłkach pocztowych do wysokości kwoty dol. am. 1.000.— lub jej równowartości, Komisja Dewizowa wyjaśnia, że dokonanie przez adresata przesyłki rozdziału otrzymanej waluty obcej pomiędzy kilka różnych osób odbywać się może jedynie za zezwoleniem Komisji Dewizowej.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

*) Ogłoszona w Dz. Urz. Min. Sk. z 1948 r. Nr 56, poz. 231.

Cena zł 45

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okres 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
83	O zmianie zarządzenia Ministra Skarbu w sprawie sporządzenia inwentarza i bilansu otwarcia likwidacji przedsiębiorstw bankowych.	Z	14 IV. 1949 r.						X																
84	O zmianie zarządzenia Ministra Skarbu w sprawie sporządzenia inwentarza i bilansu otwarcia likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego.	Z	14 IV. 1949 r.						X																
85	O przekazaniu majątku poniemieckiego i opuszczonego niektórych instytucji kredytowych w zarząd zabezpieczający urzędom likwidacyjnym i Komunal. Kasom Oszczędności.	Z	15 IV. 1949 r.																					X	
86	W sprawie jednokrotnego podatku obrotowego od obrotów placówek zaopatrzenia osiąganych z tytułu dostaw surowców i materiałów, dokonywanych na rzecz przedsiębiorstw i zakładów przemysłów podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.	O	11 IV. 1949 r.	D V. 6277/3/49											X										
87	W sprawie interpretacji § 18 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń.	O	15 IV. 1949 r.	D. V. 5523/4/49												X									
88	W sprawie przywozu do kraju złota.	Uch	31 III. 1949 r.	Kom. Dew. Nr 23/II					X																
89	W sprawie przywozu do kraju pieniędzy zagranicznych.	Uch	31 III. 1949 r.	Kom. Dew. Nr 22/II					X																
90	W sprawie wykładni przepisów dekretu dewizowego o cudzoziemcach.	O	31 III. 1949 r.	Kom. Dew. Nr 4/I					X																
91	W sprawie pieniędzy zagranicznych sprowadzanych do kraju pocztą.	O	31 III. 1949 r.	Kom. Dew. Nr 7					X																

Nr 14